

en andermaal door U op mij uitgebracht, op te volgen. Thans echter meen ik te mogen zeggen, dat aan de zedelijke verplichtingen, die te dezer zake op mij rustten, geheel en meer dan genoeg is voldaan. Hoezeer ik er dan ook diep leed over draag, dat ik niet op eene andere wijze en in een anderen weg aan deze Uwe stichting verbonden ben geworden, heb ik Uwe benoeming nochtans met volle vrijmoedigheid aangenomen en betuig ik U openlijk mijn dank, dat Gij deze benoeming op mij, evenals ook op mijn ambtgenoot Biesterveld, hebt willen uitbrengen.

Daar ginds, aan de Theologische School, was, naar ik meende, mijne taak afgedaan. Hier kom ik medewerken aan de verwezenlijking van een hoog ideaal. Het zal mij tot innige vreugde strekken, als ik naar de mate mijner krachten er eenigszins toe medewerken mag, dat onder Uw beleidvol en energiek bestuur het verband van belijdenis en wetenschap steeds helderder, zoowel theoretisch als practisch, in het licht worde gesteld; dat de verhouding van de Theologische Faculteit tot de Gereformeerde Kerken in deze landen voldoende en afdoende geregeld worde; en dat deze School, door eene spoedige en krachtige uitbreiding van het aantal bezette katheders in de onderscheidene faculteiten, hoe langer hoe meer rechtmatige aanspraak mag doen gelden op den schoonen naam, dien zij bij hare stichting ontving.

Mijne Heeren Curatoren. De vrijmoedigheid, waarmede ik de benoeming door Heeren Directeuren heb aangenomen, sluit niet uit, dat ik er meer, dan hier in het openbaar te zeggen valt, tegen opzie, om als hoogleeraar op te treden aan eene universiteit, die de beoefening der wetenschap in Christelijken, in Gereformeerden geest zich ten doel stelt. Te rade gaande met persoonlijke neigingen, arbeidde ik liever aan eene